NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 23. septembra 2010[1]

I — Úvod

1. Toto konanie sa týka prístupu k informáciám o rezíduách prípravku na ochranu rastlín v šalátovej zelenine, ktoré boli predložené v povoľovacom konaní pre tento prípravok. Treba najmä objasniť, či v takom prípade ide o informácie o životnom prostredí v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS[2] (ďalej len „smernica o informáciách o životnom prostredí“) a do akej miery má smernica Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh[3] (ďalej len „smernica o prípravkoch na ochranu rastlín“) vplyv na uplatňovanie smernice o informáciách o životnom prostredí.

II — Právny rámec

A — *Medzinárodné právo*

2. Právo na prístup k informáciám o životnom prostredí je zakotvené v Dohovore o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia[4] (ďalej len „Aarhuský dohovor“), ktorý Spoločenstvo podpísalo 25. júna 1998 v Aarhuse (Dánsko).[5]

3. Článok 4 ods. 4 písm. d) tohto dohovoru upravuje odmietnutie sprístupnenia informácií o životnom prostredí z dôvodu obchodného a priemysleného tajomstva:

„Žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo:

…

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — Ú. v. ES L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375.

3 — Ú. v. ES L 230, s. 1; Mim. vyd. 03/011, s. 332; prílohy smernice sú často doplňované, ale predmetné ustanovenia zostávajú zmenami nedotknuté.

4 — Ú. v. EÚ L 124, s. 4.

5 — Prijaté uznesením Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005, Ú. v. EÚ L 124, s. 1.

d) dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem. Z tohto hľadiska musia byť informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, sprístupnené;

…“

4. Ochrana obchodného tajomstva je zároveň predmetom článku 39 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva, ktorá tvorí prílohu 1C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) podpísanej 15. apríla 1994 v Marakéši a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) [6] (ďalej len „dohoda TRIPS“):

„1. Pri zabezpečovaní efektívnej ochrany proti nekalej súťaži ustanovenej v článku 10 bis Parížskeho dohovoru (1967) členovia budú ochraňovať nezverejnené informácie v súlade s odsekom 2 a údaje predložené vládam alebo vládnym inštitúciám v súlade s odsekom 3.

2. Fyzické osoby a právnické osoby budú mať možnosť zabrániť, aby informácie, ktoré majú právoplatne vo svojej držbe, boli zverejnené, získané alebo použité inými osobami bez ich súhlasu spôsobom, ktorý je v rozpore s čestnou obchodnou praxou…, ak takéto informácie

a) sú tajné v tom zmysle, že nie sú ako celok alebo presná zostava a súhrn jej častí všeobecne známe alebo bežne prístupné osobám v kruhoch, ktoré sa bežne zaoberajú príslušným druhom informácií,

b) majú obchodnú hodnotu z dôvodu svojho utajenia a

c) osoby, ktoré ich majú právoplatne vo svojej držbe, uskutočnili za daných okolností primerané kroky, aby ich udržali v tajnosti.

3. Členovia, ktorí budú požadovať ako podmienku na vydanie povolenia na obchodovanie s farmaceutickými alebo

6 — Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80.

poľnohospodárskymi chemickými výrobkami, ktoré využívajú nové chemické látky, predloženie nezverejnených výsledkov skúšok alebo iných údajov, ktorých vznik vyžaduje výrazné úsilie, budú chrániť takéto údaje pred nekalým obchodným použitím. Navyše členovia budú chrániť takéto údaje pred zverejnením s výnimkou prípadov, ak je nevyhnutné chrániť verejnosť alebo ak sa nepodnikli kroky na zabezpečenie ochrany údajov pred nekalým obchodným použitím."

B — *Právo Únie*

1. Smernica o informáciách o životnom prostredí

5. Právo na prístup k informáciám o životnom prostredí bolo najskôr zakotvené v smernici Rady 90/313/EHS zo 7. júna 1990 o slobode prístupu k informáciám o životnom prostredí[7] (ďalej len „stará smernica o informáciách o životnom prostredí"). Táto smernica bola zrušená po uplynutí lehoty na prebratie novej smernice o informáciách o životnom prostredí, teda s účinnosťou od 14. februára 2005. Nová smernica vykonáva právo na prístup k informáciám podľa Aarhuského dohovoru.

6. Článok 2 definuje okrem iného pojem informácií o životnom prostredí:

„Na účely tejto smernice:

1. ‚Informácie o životnom prostredí' sú akékoľvek informácie v písomnej, vizuálnej, zvukovej, elektronickej alebo ľubovoľnej inej forme o:

a) stave prvkov životného prostredia, ako sú vzduch a atmosféra, voda, pôda, zem, krajina a prírodné prostredie vrátane mokradí, pobreží a morských oblastí, biologická diverzita a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov, a o interakcii medzi týmito prvkami;

b) faktoroch, ako sú látky, energia, hluk, žiarenie alebo odpad vrátane rádioaktívneho odpadu, emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky

7 — Ú. v. ES L 158, s. 56; Mim. vyd. 15/001, s. 402.

životného prostredia uvedené v písmene a);

c) opatreniach (vrátane administratívnych), ako sú politiky, legislatíva, plány, programy, environmentálne dohody a činnosti, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť prvky a faktory uvedené v písmenách a) a b), ako aj opatrenia alebo činnosti určené na ochranu týchto prvkov;

d) správach o implementácii environmentálnej legislatívy;

e) nákladových a iných hospodárskych analýzach a predpokladoch využívaných v rámci opatrení a činností uvedených v písmene c) a

f) stave zdravia a bezpečnosti ľudí, vrátane prípadnej kontaminácie potravinového reťazca, o podmienkach ľudského života, kultúrnych lokalít a stavbách, pokiaľ majú alebo môžu byť dotknuté prvkami životného prostredia uvedenými v písmene a) alebo prostredníctvom týchto prvkov niektoré z faktorov alebo opatrení uvedených písmenách b) a c).

…“

7. Právo na prístup k informácii o životnom prostredí je upravené v článku 3 ods. 1:

„Členské štáty zabezpečia, aby verejné orgány boli povinné, v súlade s ustanoveniami tejto smernice, sprístupniť informácie o životnom prostredí, ktoré majú alebo ktoré sú pre ne uchovávané, na požiadanie každému žiadateľovi bez toho, aby musel preukázať svoj oprávnený záujem.“

8. Výnimky sú upravené v článku 4. V prejednávanej veci má osobitný význam odsek 2 písm. d), e) a g):

„Členské štáty môžu ustanoviť, že žiadosť o prístup k informáciám o životnom prostredí sa zamietne, ak by ich zverejnenie mohlo nepriaznivo ovplyvniť:

…

d) dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií, keď takúto dôvernosť ustanovuje národné právo alebo právo spoločenstva na ochranu oprávneného hospodárskeho záujmu vrátane verejného záujmu na zachovaní utajenia štatistických údajov a daňového tajomstva;

e) práva duševného vlastníctva;

…

g) záujmy alebo ochranu ktorejkoľvek osoby, ktorá požadované informácie poskytla dobrovoľne bez toho, aby bola na to zo zákona povinná alebo jej bolo možné na základe zákona túto povinnosť uložiť, ak táto osoba s uverejnením príslušných informácií nesúhlasila;

...

Dôvody zamietnutia uvedené v odsekoch 1 a 2 sa vykladajú reštriktívnym spôsobom, pričom v každom jednotlivom prípade sa musí zohľadňovať verejný záujem na sprístupnení. V každom jednotlivom prípade sa zvažuje verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie, oproti záujmu, ktorému slúži zamietnutie. Členské štáty, v zmysle odseku 2 písm. a), d), f), g) a h), nesmú umožniť zamietnutie žiadosti, keď sa žiadosť týka informácií o emisiách do životného prostredia.

...“

2. Smernica o prípravkoch na ochranu rastlín

9. Smernica o prípravkoch na ochranu rastlín upravuje povoľovanie prípravkov na ochranu rastlín, ich uvádzanie na trh, používanie a kontrolu, ako aj uvádzanie na trh a kontrolu účinných látok týchto prípravkov. Pre prípravky na ochranu rastlín je predovšetkým potrebné ich povolenie členskými štátmi. Toto povolenie predpokladá skúmanie ich účinkov.

10. Článok 14 upravuje ochranu informácií predložených v povoľovacom konaní:

„Členské štáty a Komisia musia – bez toho, aby tým bola dotknutá smernica Rady 90/313/EHS zo 7. júna 1990 o slobodnom prístupe k informáciám o životnom prostredí – zabezpečiť, aby sa s informáciami predloženými žiadateľmi a týkajúcimi sa priemyselného a obchodného tajomstva zaobchádzalo ako s dôvernými, pokiaľ si to žiadateľ o zaradenie účinnej látky do prílohy I alebo žiadateľ o povolenie prípravku na ochranu rastlín želá, a ak členský štát alebo Komisia akceptuje, že požiadavka žiadateľa je oprávnená.

Dôvernosť sa nevzťahuje na:

— názvy a obsah účinnej látky alebo látok a na názov prípravku na ochranu rastlín,

— názov ostatných látok, ktoré sa považujú za nebezpečné podľa smerníc 67/548/EHS a 78/631/EHS,

— fyzikálno-chemické údaje týkajúce sa účinnej látky a prípravku na ochranu rastlín,

— spôsoby zneškodnenia účinnej látky alebo prípravku na ochranu rastlín,

— súhrn výsledkov skúšok, ktorých cieľom bolo potvrdiť účinnosť a neškodnosť látky alebo prípravku na ľudí, zvieratá, rastliny a životné prostredie,

— odporúčané metódy a opatrenia zamerané na zníženie rizík spojených s manipuláciou, skladovaním, prepravou a požiarnych a ostatných rizík,

— analytické metódy uvedené v článkoch 4 ods. 1 písm. c) a d) a 5 ods. 1,

— spôsoby predaja výrobkov a jeho balenie,

— postupy dekontaminácie, ktoré sa musia dodržať v prípade náhodného rozliatia, vysypania alebo úniku,

— prvú pomoc a lekárske ošetrenie, ktoré sa musí poskytnúť v prípade poranení osôb.

Ak žiadateľ následne odtajní dovtedy dôverné informácie, bude sa od neho vyžadovať informovať príslušným spôsobom kompetentný orgán.“

11. Účinná látka propamokarb je od 1. októbra 2007 v Únii povolená ako fungicíd.[8] Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa však týka ešte opatrení na základe skôr platného vnútroštátneho holandského povolenia.

3. Smernica o stanovení maximálnych hodnôt rezíduí

12. Okrem toho je v prejednávanej veci relevantná smernica Rady 90/642/EHS z 27. novembra 1990 o o stanovení maximálnych hladín pre rezíduá pesticídov v a na určitých

8 — Bod 160 prílohy I smernice o prípravkoch na ochranu rastlín, vložený smernicou Komisie 2007/25/ES z 23. apríla 2007, Ú. v. EÚ L 106, s. 34.

produktoch rastlinného pôvodu vrátane ovocia a zeleniny [9]. Podľa článku 5b ods. 2 stanovia členské štáty vlastné maximálne hodnoty rezíduí, pokiaľ ešte neexistujú hodnoty platné pre celú Úniu.

13. Dvanáste odôvodnenie tejto smernice stanovuje:

„keďže dodržiavanie maximálnych hladín okrem toho zabezpečí, aby sa produkty mohli voľne pohybovať a aby bolo zdravie spotrebiteľov a zvierat patrične chránené."

C — *Holandské právo*

14. Holandsko smernicu o informáciách o životnom prostredí prebralo, ale tieto ustanovenia neboli v prejednávanej veci použité. Namiesto toho sa napadnuté rozhodnutie opieralo o článok 22 ods. 2 holandského zákona o pesticídoch:

„Pokiaľ podklady, ktoré boli podľa ustanovení tohto zákona alebo na ich základe poskytnuté príslušnému ministrovi alebo College alebo inej osobe alebo inštitúcii, obsahujú údaje, alebo z týchto podkladov je možné vyvodiť údaje, s ktorými sa z dôvodu ochrany priemyselného tajomstva má dôverne zaobchádzať, príslušný minister, resp. College rozhodne na písomnú žiadosť osoby, ktorá podklady poskytla, o tom, že údaje sa považujú za tajné. Táto žiadosť musí byť odôvodnená."

III — Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

15. V roku 1999 zmenili príslušné holandské orgány prípustnú maximálnu hodnotu rezíduí pesticídu propamokarb v šaláte a na jeho povrchu. Jej výška bola stanovená na 15 mg/kg. Táto hodnota bola stanovená v rámci žiadosti o rozšírenie povolenia pre prípravok „Previcur N". Spoločnosť Bayer CropScience B.V. (ďalej len „Bayer") je právnym nástupcom držiteľa tohto povolenia.

16. Listom z 31. januára 2005 požadovali žalobcovia vo veci samej, Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie a Vereniging Goede Waar & Co. u žalovaného, College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (výbor pre povoľovanie pesticídov, ďalej len „College"), aby im boli poskytnuté všetky informácie, ktoré boli základom rozhodnutia

9 — Ú. v. ES L 350, s. 71; Mim. vyd. 03/011, s. 68, v znení smernice Komisie 98/82/ES z 27. októbra 1998 (Ú. v. ES L 290, s. 25; Mim. vyd. 03/024, s. 72).

s ohľadom na stanovenie výšky uvedenej maximálnej hodnoty rezíduí.

17. College zamietol žiadosť žalobcov rozhodnutím z 8. marca 2005, ktoré sa opieralo o článok 22 holandského zákona o pesticídoch. Toto ustanovenie má podľa College prednosť pred ustanoveniami o prístupe k informáciám o životnom prostredí.

18. Proti tomuto rozhodnutiu podala Stichting Natuur en Milieu sťažnosť listom zo 14. apríla 2005. Po tom, ako College poskytol spoločnosti Bayer príležitosť vyjadriť sa, vydal 22. júna 2007 rozhodnutie napadnuté v konaní o veci samej, ktoré bolo opravené 17. júla 2007.

19. Týmto rozhodnutím odmietol College prístup k štúdiám o rezíduách a k protokolom o pokusoch vykonávaných v teréne, ktoré boli predložené v konaní o stanovení maximálnej hodnoty rezíduí a podľa spoločnosti Bayer obsahujú obchodné tajomstvo.

20. Žalobcovia podali 6. augusta 2007 na predkladajúcom súde žalobu proti tomuto rozhodnutiu.

21. V tomto konaní predkladá College van beroep voor het bedrijfsleven (správny súd pre obchod a priemysel) Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

1. Má sa pojem „informácie o životnom prostredí“ v článku 2 smernice o informáciách o životnom prostredí vykladať v tom zmysle, že sa pod ním chápu aj informácie sprostredkované v rámci vnútroštátneho konania o povolení (alebo o rozšírenie povolenia) prípravkov na ochranu rastlín so zreteľom na stanovenie maximálnej hladiny pre rezíduá pesticídu, jeho zložky alebo výsledku metabolizmu, ktorá sa môže nachádzať v potravinách alebo nápojoch?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: aký je vzťah medzi článkom 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín a smernicou o informáciách o životnom prostredí, pokiaľ ide o informácie opísané v prvej otázke a najmä: vyplýva z tohto vzťahu, že článok 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín sa môže uplatniť len v prípade, že tým nebudú dotknuté povinnosti podľa článku 4 ods. 2 smernice o informáciách o životnom prostredí?

3. Pokiaľ z odpovede na prvé dve otázky vyplynie, že žalovaný je v tejto veci povinný uplatniť článok 4 smernice o informáciách o životnom prostredí, vyplýva z tohto článku, že ním stanovené zváženie verejného záujmu, ktorému slúži zverejnenie, oproti osobitnému záujmu, ktorému slúži zamietnutie, sa má uskutočniť na

úrovni uplatňovania práva alebo sa môže vykonať na úrovni vnútroštátnej právnej úpravy?

22. Na písomnej časti konania sa okrem žalobkyne vo veci samej, Stichting Natuur en Milieu, zúčastnila vedľajšia účastníčka konania vo veci samej, Bayer CropScience B.V., Helénska republika, Holandské kráľovstvo a Európska komisia. Na pojednávaní 9. septembra 2010 predniesli svoje pripomienky Vereniging Milieudefensie, Bayer, Holandsko, Grécko a Komisia.

IV — Právne posúdenie

A — *O časovej pôsobnosti novej smernice o informáciách o životnom prostredí*

23. Najskôr je potrebné objasniť, či treba použiť novú alebo starú smernicu o informáciách o životnom prostredí. Preto budem najskôr diskutovať o všeobecných zásadách časovej pôsobnosti aktov práva Únie (pozri bod 1.) a potom o odkaze článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín na starú smernicu o informáciách o životnom prostredí (pozri bod 2.).

1. O všeobecných zásadách časovej pôsobnosti

24. Predkladajúci súd vznáša otázku, či môže byť nová smernica o informáciách o životnom prostredí uplatnená na informácie, ktoré – ako v tomto prípade – boli doručené príslušným orgánom už pred uplynutím lehoty na prebratie.

25. Podľa ustálenej judikatúry sa procesné predpisy všeobecne uplatnia na všetky spory prejednávané v okamihu nadobudnutia účinnosti týchto predpisov na rozdiel od hmotnoprávnych predpisov, ktoré sa spravidla vykladajú tak, že sa v zásade neuplatnia na situácie existujúce pred nadobudnutím ich účinnosti.[10] Zásada právnej istoty totiž všeobecne bráni tomu, aby časová pôsobnosť právneho aktu Spoločenstva bola stanovená k dátumu predchádzajúcemu jeho vyhláseniu. Ďalej musia byť hmotnoprávne predpisy práva Spoločenstva na účely zaistenia dodržania zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery vykladané tak, že sa vzťahujú na situácie, ku

10 — Rozsudky z 12. novembra 1981, Meridionale Industria Salumi a i. (212/80 až 217/80, Zb. s. 2735, bod 9), z 23. februára 2006, Molenbergnatie (C-201/04, Zb. s. I-2049, bod 31) a zo 14. februára 2008, Varec (C-450/06, Zb. s. I-581, bod 27).

ktorým došlo pred nadobudnutím ich účinnosti, len vtedy, keď z ich znenia, cieľa alebo štruktúry jasne vyplýva, že im musí byť priznaný taký účinok. [11]

26. Nový predpis sa však v zásade bezodkladne uplatní na *budúce* účinky situácie, ktorá vznikla za účinnosti predchádzajúceho predpisu. [12] Pôsobnosť zásady ochrany legitímnej dôvery nemôže byť natoľko rozšírená, aby vo všeobecnosti bránila uplatneniu nového právneho predpisu na budúce účinky situácií, ktoré vznikli za účinnosti skoršieho právneho predpisu. [13]

27. Prístup k informáciám, ktoré orgán dostal v minulosti, nepredstavuje v podobe, v akej je vyjadrený v smernici o informáciách o životnom prostredí, otázku procesného práva, ale vzťahuje sa na právo hmotné. Procesné právo na prístup k informáciám má iný cieľ, a to umožniť vypočutie k opatreniu, ktoré nepriaznivo zasahuje do právneho postavenia dotknutej osoby, zatiaľ čo právo na prístup k informáciám o životnom prostredí je poskytované formálne nezávisle od ďalšieho účelu. Preto je v zásade zakázané spätné použitie smernice o informáciách o životnom prostredí.

28. V prípade rozhodnutia o prístupe k informáciám, ktorými skôr disponoval niektorý orgán, však ide o budúci účinok skutkového stavu vzniknutého skôr. Otázka, či treba informácie poskytnúť, sa totiž vynára až v okamihu rozhodnutia o žiadosti o prístup.

29. Táto zvláštna časová závislosť práva na prístup k informáciám je výslovne upravená v článku 4 ods. 7 prvej vete nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu Rady a Komisie [14]. Podľa tohto ustanovenia sa výnimky z práva na prístup k informáciám platia len na obdobie, počas ktorého je ochrana odôvodnená na základe obsahu daného dokumentu. To nevyhnutne vyplýva zo zásady platnej aj pre smernicu o informáciách o životnom prostredí, že prístup môže byť odmietnutý v zásade len vtedy, keď negatívne účinky na predmet ochrany prevážia nad záujmom verejnosti

11 — Rozsudok z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia (C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 119 a tam citovaná judikatúra).

12 — Rozsudky zo 14. apríla 1970, Brock (68/69, Zb. s. 171, bod 7), z 5. decembra 1973, SOPAD (143/73, Zb. s. 1433, bod 8), z 10. júla 1986, Licata/EWS (270/84, Zb. s. 2305, bod 31), z 2. októbra 1997, Saldanha a MTS (C-122/96, Zb. s. I-5325, bod 14), z 29. januára 2002, Pokrzeptowicz-Meyer (C-162/00, Zb. s. I-1049, bod 50), z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat Sachsen (C-334/07 P, Zb. s. I-9465, bod 43) a zo 6. júla 2010, Monsanto Technology (C-428/08, Zb. s. I-6765, bod 66).

13 — Rozsudky zo 16. mája 1979, Tomadini (84/78, Zb. s. 1801, bod 21), zo 14. januára 1987, Nemecko/Komisia (278/84, Zb. s. 1, bod 36), z 20. septembra 1988, Španielsko/Rada (203/86, Zb. s. 4563, bod 19), z 29. júna 1999, Butterfly Music (C-60/98, Zb. s. I-3939, bod 25), Pokrzeptowicz-Meyer (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 12, bod 55) a Komisia/Freistaat Sachsen (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 12, bod 43).

14 — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001, Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331.

na sprístupnení informácie. Negatívne účinky aj záujem verejnosti sa môžu v priebehu času meniť a ich analýza môže viesť k inému záveru.

30. V súlade s tým nemožno na základe ustanovení smernice o informáciách o životnom prostredí rozpoznať, že okamih, keď sa informácie dostali do dispozičnej sféry orgánov, je významný pre uplatnenie práva prístupu. Článok 3 ods. 1 zahŕňa bez rozdielu všetky dostupné informácie a nie je stanovená nijaká zvláštna úprava pre staré informácie. Pokiaľ pri poskytnutí informácií pred nadobudnutím účinnosti ustanovení o prístupe k informáciám o životnom prostredí existovalo legitímne očakávanie trvalo dôverného zaobchádzania s týmito informáciami, nebolo by to potrebné zohľadniť pri určovaní pôsobnosti smernice o informáciách o životnom prostredí, ale pri uplatňovaní výnimiek.

31. V dôsledku toho nie je podstatný okamih doručenia predmetných informácií príslušnému orgánu. [15]

32. Napriek tomu vychádzajú Komisia a Holandsko z toho, že v konaní o veci samej bolo potrebné použiť starú smernicu o informáciách o životnom prostredí, keďže prvá žiadosť o prístup bola podaná pred uplynutím lehoty na prebratie novej smernice. [16] Komisia sa pritom odvoláva na zásadu *tempus regit actum*. To znamená, že právne následky situácie musia byť posudzované v závislosti od právnej normy platnej v čase, kedy došlo k sporným udalostiam. [17]

33. Za určitých okolností môže byť skutočne nevyhnutné posúdiť žiadosť podľa práva platného v okamihu jej podania alebo možno dokonca vychádzať aj zo skorších udalostí. Môže to vyplývať z dotknutých právnych predpisov, ktoré sa použijú – prípadne v spojení s vyššie uvedenou zásadou právnej istoty alebo s ochranou legitímnej dôvery. [18]

34. V prípade smernice o informáciách o životnom prostredí je však udalosťou relevantnou pre použitie právnej normy rozhodnutie

15 — Aj rozsudky z 11. januára 2000, Holandsko a van der Wal/Komisia (C-174/98 P a C-189/98 P, Zb. s. I-1), a z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, Zb. s. I-5885) sa týkali dokumentov, ktoré mala Komisia v dispozícii pred nadobudnutím účinnosti použitých právnych predpisov týkajúcich sa prístupu.

16 — Týmto smerom odkazujú aj nárhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston 22. decembra 2008 vo veci Azelvandre (C-552/07, Zb. s. I-987, body 6 a nasl.). Súdny dvor nechal túto otázku v rozsudku zo 17. februára 2009, bod 52, otvorenú.

17 — Návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Trstenjak 3. mája 2007 vo veci ZF Zefeser (C-62/06, Zb. s. I-11995, bod 8).

18 — Pozri rozsudok Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 11, body 115 a nasl.).

o prístupe k informáciám. Je to zjavné už z toho, že žiadateľ po uplynutí lehoty na prebratie novej smernice o informáciách o životnom prostredí mohol kedykoľvek podať novú žiadosť bez toho, aby voči nemu spravidla mohlo byť namietané právoplatné rozhodnutie o skoršej žiadosti. [19]

35. V prejednávanej veci bola okrem toho žiadosť doručená len dva týždne pred uplynutím lehoty na prebratie novej smernice o informáciách o životnom prostredí a prvé rozhodnutie bolo prijaté po uplynutí lehoty. Konečné správne rozhodnutie, ktoré sa napáda v konaní o veci samej, bolo prijaté dokonca o viac než dva roky neskôr. Za týchto okolností sa javí odvolanie na reštriktívnejšiu starú smernicu o informáciách o životnom prostredí už takmer ako zneužívajúce.

36. Preto je potrebné podľa všeobecných zásad časovej pôsobnosti aktov práva Únie použiť v prejednávanej veci novú smernicu o informáciách o životnom prostredí.

19 — Pozri k nariadeniu č. 1049/2001 rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia (C-362/08 P, Zb. s. I-669, body 56 a nasl.), a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi 15. septembra 2009 v uvedenej veci, body 136 a nasl.

2. O použiteľnosti novej smernice o informáciách o životnom prostredí v spojení s článkom 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín

37. V prejednávanej veci však ide o informácie, ktoré boli predložené v rámci konania o rozšírenie povolenia pre prípravok na ochranu rastlín. Dôverné zaobchádzanie s týmito informáciami je predmetom článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín. Toto ustanovenie platí výslovne bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia starej smernice o informáciách o životnom prostredí. Preto je potrebné skúmať, či táto úprava nevyhnutne odkazuje na starú smernicu (statický odkaz) alebo či ju nová smernica o informáciách o životnom prostredí v oblasti pôsobnosti tohto ustanovenia nahradila (dynamický odkaz).

38. Proti použitiu novej smernice o informáciách o životnom prostredí možno uviesť, že zákonodarca mal pri prijímaní smernice o prípravkoch na ochranu rastlín na mysli ustanovenia starej smernice o informáciách o životnom prostredí. Pokiaľ ide o ochranu obchodného a priemyselného tajomstva, mal by byť konflikt medzi smernicou o prípravkoch na ochranu rastlín a starou smernicou o informáciách o životnom prostredí do značnej miery vylúčený, lebo článok 3 ods. 2 štvrtá zarážka starej smernice umožňovala

členským štátom odmietnuť prístup k informáciám, pokiaľ by mohol *nepriaznivo ovplyvniť* obchodné a priemyselné tajomstvo.

39. Nová smernica o informáciách o životnom prostredí naproti tomu ochranu obchodného a priemyselného tajomstva obmedzuje. Podľa článku 4 ods. 2 písm. d) je odmietnutie možné len vtedy, ak by sprístupnenie informácií malo po prvé nepriaznivý vplyv na obchodné a priemyselné tajomstvo chránené právnymi predpismi, po druhé prevažuje záujem na ochrane tohto tajomstva nad verejným záujmom na zverejnení a po tretie nejde o informácie o emisiách do životného prostredia. Preto je dosť možné, že nová smernica o informáciách o životnom prostredí umožňuje prístup k informáciám, s ktorými by sa podľa starej smernice zaobchádzalo ako s dôvernými.

40. Článok 11 novej smernice o informáciách o životnom prostredí však starú smernicu ruší a stanovuje, že odkazy na starú smernicu sa považujú za odkazy na novú smernicu. Z tohto dôvodu vylučuje už text novej smernice o informáciách o životnom prostredí izolovanú platnosť starej smernice na ochranu obchodného tajomstva v oblasti ochrany rastlín.

41. Okrem toho majú medzinárodné zmluvy, ktoré uzavrela Únia, prednosť pred ustanoveniami sekundárneho práva Spoločenstva. [20] Z tohto dôvodu treba ustanovenia sekundárneho práva Únie vykladať podľa možnosti v súlade so záväzkami Únie plynúcimi z medzinárodného práva verejného. [21] Ustanovenia novej smernice o informáciách o životnom prostredí, ktoré sa týkajú ochrany obchodného a priemyselného tajomstva, však zodpovedajú požiadavkám upraveným v článku 4 ods. 4 písm. d) Aarhuského dohovoru, ktoré platia aj pre ochranu rastlín, pričom ustanovenia starej smernice o informáciách o životnom prostredí by dohovor v tomto bode vykonávali nedostatočne.

42. Článok 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín preto treba chápať v tom zmysle, že platí bez toho, aby bola dotknutá nová smernica o informáciách o životnom prostredí, a návrh na začatie prejudiciálneho konania treba posúdiť na základe novej smernice o informáciách o životnom prostredí.

20 — Rozsudky z 10. septembra 1996, Komisia/Nemecko (C-61/94, Zb. s. I-3989, bod 52), z 1. apríla 2004, Bellio F.lli (C-286/02, Zb. s. I-3465, bod 33), a IATA a ELFAA (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 13, bod 35).

21 — Rozsudky Komisia/Nemecko (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 20, bod 52), zo 14. júla 1998, Bettati (C-341/95, Zb. s. I-4355, bod 20), Bellio F.lli (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 20, bod 33), zo 7. decembra 2006, SGAE (C-306/05, Zb. s. I-11519, bod 35), a zo 14. mája 2009, Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely (C-161/08, Zb. s. I-4075, bod 38).

B — *O prvej otázke*

43. Prostredníctvom prvej otázky sa má objasniť, či sú informácie, ktoré boli oznámené v rámci vnútroštátneho konania o rozšírení povolenia pre prípravok na ochranu rastlín s ohľadom na stanovenie maximálneho množstva pesticídu obsiahnutého v potravinách alebo nápojoch, jeho zložky alebo produktu jeho rozkladu, informáciami o životnom prostredí.

44. Už vo vzťahu k starej smernici o informáciách o životnom prostredí Súdny dvor konštatoval, že zákonodarca chcel pojmu „informácie o životnom prostredí" prisúdiť široký význam a že upustil od definovania tohto pojmu, čo by mohlo viesť k tomu, že by určitá činnosť bola orgánmi vylúčená z pôsobnosti smernice. [22] Nová smernica o informáciách o životnom prostredí obsahuje definíciu, ktorá je širšia a presnejšia. [23] Účelom starej ani novej smernice o informáciách o životnom prostredí však nie je zabezpečiť všeobecné a neobmedzené právo na prístup k všetkým informáciám dostupným u orgánov, ktoré vykazujú čol en minimálnu súvislosť so životným prostredím. Skôr sa právo na prístup vzťahuje na také informácie len vtedy, pokiaľ patrí do jednej alebo viacerých kategórií uvedených v smernici. [24] Preto je potrebné preskúmať, či treba sporné informácie zaradiť do jednej z kategórií.

45. Podľa predkladajúceho súdu obsahujú sporné štúdie jednak určenie maximálne prípustného množstva propamocarbu, ktoré sa smie vyskytovať v šaláte a na jeho povrchu v zmysle správnej poľnohospodárskej praxe a zo zdravotného hľadiska, jednak zistenie, že prípravok Previcur N pri zachovaní zákonného predpisu o používaní a zákonného návodu na použitie spĺňa podmienky tejto normy.

46. Bayer uvádza, že štúdie a protokoly obsahujú najmä informácie o pokusoch s prípravkom na ochranu rastlín vykonávaných v terénnych podmienkach a štatistické vyhodnotenie. Tieto dokumenty teda len ukazujú, aké množstvá zostávajú na rastlinách pri riadnom používaní. Účinky prípravku, ale aj prípadné zdravotné riziká účinnej látky boli naproti tomu skúmané v iných štúdiach.

22 — Rozsudky zo 17. júna 1998, Mecklenburg (C-321/96, Zb. s. I-3809, bod 19), a z 12. júna 2003, Glawischnig (C-316/01, Zb. s. I-5995, bod 24).

23 — Rozsudok Glawischnig (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 22, bod 5).

24 — Pozri rozsudok Glawischnig (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 22, bod 25).

1. O článku 2 bode 1 písm. f) smernice o informáciách o životnom prostredí – informácie týkajúce sa zdravia

47. Na základe skutočnosti, že sporné informácie slúžia na stanovenie maximálnych limitov rezíduí a tieto limity majú (tiež) chrániť ľudské zdravie, diskutujú zúčastnené strany predovšetkým o tom, či ide o informácie o životnom prostredí, ktoré sa týkajú zdravia, ako sú uvedené v článku 2 bode 1 písm. f) smernice o informáciách o životnom prostredí. Podľa tohto ustanovenia sú informáciami o životnom prostredí akékoľvek informácie o stave ľudského zdravia a bezpečnosti, vrátane prípadnej kontaminácie potravinového reťazca, o podmienkach ľudského života, kultúrnych lokalít a stavbách, pokiaľ sú alebo môžu byť dotknuté zložkami životného prostredia uvedenými v písmene a) alebo prostredníctvom týchto zložiek ktorýmkoľvek z faktorov alebo opatrení uvedených v písmenách b) a c).

48. Táto definícia je s ohľadom na dotknuté aspekty ľudského života veľmi obšírna. Zahŕňa však len informácie o účinkoch, ktoré sú sprostredkované zložkami životného prostredia, faktormi životného prostredia alebo opatreniami resp. činnosťami so vzťahom k životnému prostrediu. Má sa tak zabrániť tomu, aby tu bolo zahrnuté množstvo informácií bez vzťahu k životnému prostrediu. [25]

49. Informácie o rezíduách prípravku na ochranu rastlín v potravinách majú zjavne vzťah ku kontaminácii potravinového reťazca a teda aj k ľudskému zdraviu a bezpečnosti. Bayer a Holandsko však popierajú, že sporné informácie majú súvislosť so stanovením účinkov na zložky životného prostredia. Preto má zmysel skúmať pred konečným rozhodnutím o použití článku 2 bodu 1 písm. f) smernice o informáciách o životnom prostredí najskôr písmená a), b) a c) tohto ustanovenia.

2. O článku 2 bode 1 písm. a) smernice o informáciách o životnom prostredí – stav zložiek životného prostredia

50. Podľa článku 2 bodu 1 písm. a) smernice o informáciách o životnom prostredí označuje výraz informácie o životnom prostredí akékoľvek informácie o stave zložiek životného prostredia, ako sú vzduch a atmosféra, voda, pôda, zem, krajina a prirodzený biotop vrátane mokradí, pobreží a morských oblastí,

25 — Stec/Casey-Lefkowitz/Jendroska, *The Aarhus Convention: An Implementation Guide*, New York 2000, s. 38 a nasl. (s. 47 a nasl. francúzskeho znenia).

biologická diverzita a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov, a o interakcii medzi týmito zložkami.

51. Sporné informácie sa vzťahujú na stav ošetrenej šalátovej zeleniny, a to na rezíduá pesticídu zostávajúceho na týchto rastlinách, pokiaľ sa tento prostriedok riadne používa. Pokiaľ sú tieto rastliny zložkami životného prostredia, ide o informácie o životnom prostredí.

52. Výpočet zložiek životného prostredia nie je taxatívny, ale len demonštratívny. Pojmovo by bolo možné nazerať na všetko, čo sa vyskytuje v životnom prostredí, ako na zložku životného prostredia. Preto by bola aj šalátová zelenina ošetrená prípravkami na ochranu rastlín zložkou životného prostredia.

53. Uvedené zložky životného prostredia však neopisujú jednotlivé predmety alebo exempláre, ale skôr abstraktné médiá životného prostredia: vzduch a atmosféru, vodu, pôdu, územie, krajinu a prirodzený biotop, ako aj biologickú diverzitu a jej súčasti. Ide o štrukturálne rysy, ktoré ovplyvňujú životné prostredie alebo určité oblasti životného prostredia.

54. Šalátová zelenina ako taká síce nepatrí do tohto výpočtu, ale patrí sem nadradený pojem poľnohospodárske plodiny. Tieto rastliny tvoria značné oblasti nášho životného prostredia a mali by byť teda uznané za zložku životného prostredia. Informácie o ošetrenej šalátovej zelenine by sa potom týkali stavu časti tejto zložky životného prostredia.

55. Proti tomu by bolo možné namietať, že poľnohospodárske plodiny nie sú súčasťou prirodzeného životného prostredia, ale patria k výrobnému procesu vytvorenému človekom. Nie sú teda súčasťou prirodzeného životného prostredia, ale skôr ich treba zaradiť k životnému prostrediu ovplyvnenému človekom.

56. Skutočnosť nasvedčujúcu tomu, že pojem životného prostredia upravený v práve Únie zahŕňa len prírodné alebo prirodzené zložky, možno nájsť v pojme „prirodzený biotop“, ktorý je uvádzaný ako jedna zo zložiek životného prostredia v článku 2 bode 1 písm. a) smernice o informáciách o životnom prostredí, ale aj v rôznych iných právnych aktoch [26]. Článok 2 bod 12 smernice o prípravkoch na

26 — Definovaný v článku 1 písm. c) smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102); pozri tiež definíciu environmentálnej škody v článku 2 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd (Ú. v. EÚ L 143, s. 56; Mim. vyd. 15/008, s. 357).

ochranu rastlín najmä nerozširuje pojem životného prostredia na poľnohospodárske plodiny, ale obmedzuje ho na voľne žijúce druhy fauny a flóry. V súlade s tým požívajú osobitnú ochranu práva Únie v oblasti životného prostredia len voľne žijúce druhy fauny a flóry [27], zatiaľ čo poľnohospodárske plodiny sa zahŕňajú do poľnohospodárskeho práva.

57. Pojem životného prostredia upravený v práve Únie sa však neobmedzuje vždy na prirodzené životné prostredie. Posudzovanie vplyvov na životné prostredie sa tak okrem iného vzťahuje aj na účinky na obyvateľstvo a na hmotné statky vrátane architektonického a archeologického dedičstva. [28] Okrem toho rámcová smernica pre činnosť v oblasti vodnej politiky stanovuje aj normy environmentálnej kvality pre umelé vodné útvary. [29] Ako nakoniec uvádza Komisia, považovala ešte stará smernica o informáciách o životnom prostredí informácie o stave živočíchov a rastlín za informácie o životnom prostredí nezávisle od toho, či išlo o živočíchov a rastliny vo voľnej prírode.

58. Prípadné obmedzenie pojmu životné prostredie na prirodzené životné prostredie nie je teda výrazom všeobecnej zásady, ale vyplýva z dotknutého regulačného účelu definície. Smernica o informáciách o životnom prostredí neobsahuje žiadne vodidlo pre takto obmedzený účel. Skôr treba vychádzať z toho, že nová smernica nemala obmedziť pojem informácií o životnom prostredí oproti starej smernici. [30] Z tohto dôvodu by nemalo byť uvedenie prírodného prostredia v demonštratívnom výpočte zložiek životného prostredia chápané reštriktívne. Naopak iné príklady nie sú kvalifikované pojmom „prírodné“.

59. Rozlíšenie medzi prirodzeným a umelým životným prostredím by okrem toho nebolo možné zmysluplne vykonať, lebo v Európe už nie sú takmer nijaké oblasti životného prostredia, ktoré by vo väčšej či menšej miere neboli ovplyvnené človekom. Podľa tejto logiky by tak informácie týkajúce sa lesov určených na komerčné účely, napríklad o odumieraní

27 — Pozri okrem smernice 92/43, už citovanej v poznámke pod čiarou č. 26, aj smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, s. 7).

28 — Príloha IV bod 3 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006 (Ú. v. EÚ L 140, s. 114).

29 — Článok 4 ods. 1 písm. a) bod iii) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275) v znení smernice 2009/31 (už citovanej v poznámke pod čiarou č. 26).

30 — Pozri rozsudok Glawischnig (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 22, bod 5).

lesov, neboli informáciami o životnom prostredí.

60. Pokiaľ ide o poľnohospodárske plodiny, treba ich zahrnúť do kategórie životného prostredia v každom prípade vtedy, pokiaľ majú vplyv na prirodzené zložky životného prostredia. Táto požiadavka je splnená v prípade šalátovej zeleniny pestovanej na voľnom priestranstve, lebo tieto rastliny môžu prichádzať do kontaktu najmä s pôdou a voľne žijúcimi živočíchmi, nepriamo však môže mať vplyv aj na vodu a najmä na podzemnú vodu.

61. V prípade sporných informácií o rezíduách v šalátovej zelenine tak ide o informácie o životnom prostredí v podobe informácií o zložkách životného prostredia podľa článku 2 bodu 1 písm. a) smernice o informáciách o životnom prostredí.

3. O článku 2 bode 1 písm. b) smernice o informáciách o životnom prostredí – informácie o faktoroch životného prostredia

62. Treba venovať pozornosť aj článku 2 bodu 1 písm. b) smernice o informáciách o životnom prostredí. Táto kategória zahŕňa informácie o faktoroch ako sú látky, energia, hluk, žiarenie alebo odpad vrátane rádioaktívneho odpadu, emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť zložky životného prostredia uvedené v písmene a).

63. Stichting Natuur en Milieu a zrejme aj Komisia uvádzajú, že štúdie a protokoly obsahujú informácie o faktoroch, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť zložky životného prostredia.

64. Toto tvrdenie je správne, lebo účinná látka propamokarb a prípravok na ochranu rastlín Previcur N sú látky, ktorých uvoľňovanie má podľa ich určenia účinky na zložky životného prostredia. Tieto účinky sa netýkajú len ošetrenej šalátovej zeleniny, ale aj iných zložiek životného prostredia, najmä rastlín, živočíchov a húb, ale aj vody, pôdy alebo vonkajšieho ovzdušia.

65. Aj za predpokladu, že – na rozdiel od tu zastávaného názoru – by sa na poľnohospodárske plodiny nemalo hľadieť ako na zložky životného prostredia, išlo by teda stále o informácie o faktoroch životného prostredia. Aj informácie o rezíduách v šalátovej zelenine sú totiž informáciami o uvoľňovaní látok, ktoré majú vplyv na zložky životného prostredia. Samotné rezíduá totiž môžu mať vplyv na

zložky životného prostredia, pokiaľ by boli napríklad požité voľne žijúcimi živočíchmi.

66. V prípade sporných informácií o ošetrovaní šalátovej zeleniny teda ide aj o informácie o životnom prostredí v podobe informácií o faktoroch životného prostredia v zmysle článku 2 bodu 1 písm. b) smernice o informáciách o životnom prostredí.

4. O článku 2 bode 1 písm. c) smernice o informáciách o životnom prostredí – informácie o správnych opatreniach

67. Okrem toho by mohlo ísť o informácie o životnom prostredí v zmysle článku 2 bodu 1 písm. c) smernice o informáciách o životnom prostredí. Táto kategória zahŕňa informácie o opatreniach (vrátane správnych opatrení), ako sú politiky, legislatíva, plány, programy, environmentálne dohody a činnosti, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť zložky a faktory uvedené v článku 2 bode 1 písm. a) a b), ako aj o opatreniach alebo činnostiach určených na ochranu týchto zložiek.

68. Informácie o správnych opatreniach, ktoré neslúžia ochrane životných prostredia, však nie sú informáciami o životnom prostredí. [31] O existencii informácií o životnom prostredí v zmysle článku 2 bodu 1 písm. c) smernice o informáciách o životnom prostredí možno pochybovať, lebo štúdie a protokoly boli použité na stanovenie maximálnych limitov rezíduí. Tieto dokumenty však podľa tvrdenia spoločnosti Bayer a Holandska slúžia primárne na ochranu spotrebiteľa a spôsobilosti dotknutého produktu na predaj, a nie primárne na ochranu životného prostredia. Odôvodnenie č. 12 smernice 90/642 a druhé odôvodnenie nariadenia č. 396/2005 [32], ktoré sa v tomto prípade z časových dôvodov neuplatní, toto posúdenie potvrdzujú.

69. Grécko však v písomnej časti konania správne zdôraznilo, že predmetné informácie boli podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania predložené v konaní o rozšírení povolenia pre prípravok na ochranu rastlín. Komisia poukazuje na skutočnosť, že také štúdie musia byť predložené v povoľovacom konaní podľa článku 13 ods. 1 písm. b) a prílohy II časti A bodu 6.3 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín. Preto treba predpokladať, že štúdie a protokoly majú význam nielen pre stanovenie maximálneho limitu rezíduí, ale sú aj súčasťou základu pre povolenie.

31 — Rozsudok Glawischnig (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 22, body 29 a nasl.).

32 — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č 396/2005 z 23. februára 2005 o maximálnych hladinách rezíduí pesticídov v alebo na potravinách a krmivách rastlinného a živočíšneho pôvodu a o zmene a doplnení smernice Rady 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 70, s. 10).

Rozhodnutie o povolení prípravkov na ochranu rastlín je správnym opatrením v zmysle článku 2 bodu 1 písm. c) smernice o informáciách o životnom prostredí, ktoré môže ovplyvniť stav zložiek životných prostredia.

70. Na účely podrobného posúdenia tohto opatrenia je vhodné považovať v zásade *všetky* informácie týkajúce sa konania za informácie o životnom prostredí. V praxi by často bolo možné posúdiť len na základe konkrétnych súvislostí, či majú dotknuté informácie význam pre životné prostredie. Prejednávané sporné štúdie by napríklad mohli objasniť, či alebo za akých podmienok sa môžu pri používaní prípravku vyskytnúť na poľnohospodárskych plodinách mimoriadne vysoké rezíduá, čo by mohlo mať význam nielen pre ochranu spotrebiteľa, ale aj pre životné prostredie.

71. Z tohto dôvodu sú informácie predkladané v povoľovacom konaní informáciami o tomto správnom opatrení, teda informáciami o životnom prostredí aj v zmysle článku 2 bodu 1 písm. c) smernice o informáciách o životnom prostredí. [33]

33 — Pozri rozsudok Mecklenburg (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 22, bod 21).

5. Záver

72. Na základe úvah o článku 2 bode 1 písm. a), b) a c) smernice o informáciách o životnom prostredí ide v prípade sporných štúdií a protokolov zároveň o informácie o životnom prostredí vo forme informácií o kontaminácii potravinového reťazca v zmysle článku 2 bodu 1 písm. f) smernice o informáciách o životnom prostredí.

73. Súhrnne preto treba pojem „informácie o životnom prostredí“ použitý v článku 2 smernice o informáciách o životnom prostredí vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj informácie, ktoré sú poskytnuté v rámci vnútroštátneho konania o povoľovaní (rozširovaní povolenia) prípravku na ochranu rastlín s ohľadom na stanovenie maximálneho množstva pesticídu obsiahnutého v potravinách alebo nápojoch, jeho zložky alebo produktu jeho rozkladu.

C — *O druhej otázke – vzťah medzi smernicou o informáciách o životnom prostredí a článkom 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín*

74. Prostredníctvom druhej otázky sa chce predkladajúci súd dozvedieť, aký je vzťah medzi smernicou o informáciách o životnom prostredí a článkom 14 smernice

o prípravkoch na ochranu rastlín a najmä či treba článok 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín použiť len vtedy, keď tým nie sú dotknuté povinnosti vyplývajúce z článku 4 ods. 2 smernice o informáciách o životnom prostredí.

75. Stanovenie maximálnej hodnoty rezíduí sa síce riadi vlastnými ustanoveniami práva Únie – v dobe holandského rozhodnutia o propamocarbe išlo o článok 5b ods. 2 smernice 90/642 – ktoré neobsahujú nijakú úpravu týkajúcu sa zaobchádzania s obchodným a priemyselným tajomstvom, ale článok 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín je v zásade použiteľný, lebo sporné informácie boli predložené v rámci konania o povoľovaní prípravku na ochranu rastlín.

1. O použití článku 4 ods. 2 písm. d) smernice o informáciách o životnom prostredí vo svetle článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín

76. Keďže článok 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín platí bez toho, aby tým bola dotknutá smernica o informáciách o životnom prostredí, treba žiadosti o informácie o životnom prostredí, ktoré boli predložené v rámci konania o povoľovaní prípravkov na ochranu rastlín, zásadne posudzovať podľa smernice o informáciách o životnom prostredí. [34] Pokiaľ príslušné orgány zamýšľajú odmietnuť prístup k informáciám o životnom prostredí, musia najskôr najmä preskúmať, či by malo sprístupnenie nepriaznivý vplyv na obchodné alebo priemyselné tajomstvo chránené právnymi predpismi a či ide o informácie o emisiách do životného prostredia a prípadne na záver zvážiť verejný záujem, ktorému slúži sprístupnenie, oproti záujmu, ktorému slúži odmietnutie sprístupnenia.

77. Právna ochrana obchodného a priemyselného tajomstva bola uznaná ako všeobecná zásada už v práve hospodárskej súťaže a v oblasti verejného obstarávania, [35] ba dokonca aj ako súčasť základného práva na ochranu súkromia [36] a predstavuje zároveň záväzok Únie v oblasti medzinárodného práva verejného na

34 — Pozri, pokiaľ ide o význam výrazu „bez toho, aby tým bola dotknutá“, návrhy, ktoré som predniesol 18. júla 2007 vo veci Promusicae, C-275/06, Zb. s. I-271, bod 47, potvrdené implicitne rozsudkom z 29. januára 2008, bod 42 a nasl., ako aj odôvodnením č. 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. EÚ L 24, s. 8).

35 — Rozsudky z 24. júna 1986, AKZO Chemie/Komisia (53/85, Zb. s. 1965, bod 28), z 19. mája 1994, SEP/Komisia (C-36/92 P, Zb. s. I-1911, bod 37) a Varec (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 10, bod 49).

36 — Rozsudok Varec (už citovaný v poznámke pod čiarou č. 10, bod 48).

základe článku 39 dohody TRIPS a v prejednávanej veci okrem toho vyplýva zo smernice o prípravkoch na ochranu rastlín a z holandského práva.

78. Článok 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín pomáha identifikovať tajomstvo, ktoré treba podľa tohto ustanovenia chrániť. Toto ustanovenie uvádza rôzne informácie, na ktoré sa nevzťahuje ochrana obchodného a priemyselného tajomstva [37]. Prejednávaná vec tým však nie je dotknutá. Okrem toho stanovuje článok 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín postup, v rámci ktorého príslušné orgány spoločne s dotknutými podnikmi určia, ktoré z predložených informácií sú predmetom obchodného alebo priemyselného tajomstva. Podmienkou dôverného zaobchádzania je totiž žiadosť, ktorej odôvodnenie musí byť prijaté príslušnými orgánmi.

79. Bayer a Holandsko zastávajú názor, že rozhodnutie príslušných orgánov o uznaní tajomstva stanovené v článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín musí mať vplyv na rozhodnutie o žiadosti o prístup podľa smernice o informáciách o životnom prostredí. Bayer v tejto súvislosti uvádza, že orgán dostatočne zvažuje záujmy už pri podaní žiadosti podniku. V konečnom dôsledku to vedie k tomu, že ochranu obchodného a priemyselného tajomstva treba posudzovať podľa článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín.

80. Tento názor nepovažujem za presvedčivý vo všetkých jeho bodoch. Mnohé síce hovorí v prospech toho, aby sa posudzovanie potreby ochrany obchodného a priemyselného tajomstva riadilo článkom 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín, ale nemôže to vylúčiť použitie ďalších zložiek smernice o informáciách o životnom prostredí. Konkrétne:

81. Pokiaľ je riadne vykonaný postup stanovený v článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín, treba zásadne vychádzať z toho, že sú určené informácie, ktorých poskytnutie by malo nepriaznivý vplyv na obchodné a priemyselné tajomstvo. Pritom je potrebné najmä zohľadniť ochranu týchto položiek z hľadiska základných práv, ale aj už jej prípustné obmedzenie na základe iných prevažujúcich záujmov, najmä

37 — V tomto ohľade sa toto ustanovenie podobá úprave smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS (Ú. v. ES L 106, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 77), ktorej výklad bol poskytnutý v rozsudku zo 17. februára 2009, Azelvandre, C-552/07, Zb. s. I-987, bod 52.

ustanoveniami o prístupe k informáciám o životnom prostredí.

82. Podmienkou riadneho rozhodnutia podľa článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín je teda zohľadnenie nielen textu tohto ustanovenia, ale aj požiadaviek smernice o informáciách o životnom prostredí. Článok 4 ods. 2 štvrtá veta smernice o informáciách o životnom prostredí tak zakazuje klasifikovať informácie o emisiách do životného prostredia ako obchodné a priemyselné tajomstvo, s ktorým treba zaobchádzať ako s dôverným. Preto nesmú príslušné orgány akceptovať žiadnu žiadosť o dôverné zaobchádzanie s takými informáciami.

83. Ani pri správnom uplatnení článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín však nemožno vylúčiť, že až do okamihu rozhodnutia o žiadosti o prístup neexistovali dôvody na ochranu informácií. [38] V tomto prípade by už nebolo dôverné zaobchádzanie odôvodnené a rozhodnutie podľa článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín by už nemohlo byť voči žiadateľovi namietané.

84. Možno si predstaviť aj prípad, keď žiadosť o prístup k informáciám o životnom prostredí poukazuje na ďalšie verejné záujmy na poskytnutí informácií, ktoré príslušný orgán vo svojom pôvodnom rozhodnutí o ochrane dôvernosti nezohľadnil. V takom prípade by rozhodnutie podľa článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín nezvážilo s konečnou platnosťou ochranu tajomstva a verejný záujem na poskytnutí informácií. Bolo by naopak potrebné zvážiť oba záujmy znova.

85. Riadne rozhodnutie podľa článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín, týkajúce sa ochrany informácií ako obchodného a priemyselného tajomstva, je teda relevantné pre rozhodnutie o sprístupnení informácií o životnom prostredí podľa článku 4 ods. 2 písm. d) smernice smernice o informáciách o životnom prostredí (len) s výhradou prípadného nového vývoja a ďalších informácií o verejnom záujme na sprístupnení týchto informácií.

2. O informáciách o emisiách do životného prostredia

86. Podľa článku 4 ods. 2 štvrtej vety smernice smernice o informáciách o životnom prostredí nemôže byť sprístupnenie informácií o životnom prostredí odmietnuté na základe obchodného alebo priemyselného tajomstva,

38 — Pozri vyššie, body 27 a nasl.

pokiaľ sa žiadosť týka informácií o emisiách do životného prostredia. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania síce nie je uvedená otázka týkajúca sa definície týchto informácií, ale táto otázka má zjavne zásadný význam pre konanie vo veci samej a spomínajú ju teda aj zúčastnené strany.

87. Príručka na používanie Aarhuského dohovoru [39] odkazuje vo vzťahu k pojmu emisie na definíciu v smernici IPKZ [40]. Podľa článku 2 bodu 5 tejto smernice je emisiou priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy. Holandsko a Komisia preto navrhujú obmedziť pojem emisií na emisie zariadení v zmysle smernice IPKZ, takže uvoľňovanie prípravkov na ochranu rastlín v poľnohospodárskej prevádzke by nepredstavovalo emisie.

88. Príručka je v zásade vhodnou pomôckou na výklad neurčitých právnych pojmov smernice o informáciách o životnom prostredí [41]. Nemôže síce záväzne stanoviť výklad Aarhuského dohovoru, napriek tomu však bola vypracovaná prinajmenšom s vedomím a podporou zmluvných strán dohovoru. [42] Treba tiež vychádzať z toho, že príručka bola zákonodarcovi pri prijímaní smernice smernice o informáciách o životnom prostredí známa.

89. Je však sporné, či mala príručka v úmysle odkazom na smernicu IPKZ obmedziť pojem emisií na zariadenia. Pojem zariadenie sa používa v uvedenej definícii len preto, lebo smernica IPKZ sa týka zariadení. Také obmedzenie pojmu emisií naproti tomu nevyplýva zo smernice o informáciách o životnom prostredí ani z Aarhuského dohovoru.

90. Podľa článku 4 ods. 4 písm. d) Aarhuského dohorou majú byť naopak údaje o emisiách, ktoré sú relevantné pre ochranu životného prostredia, sprístupňované. Otázka, či emisie vychádzajú zo zariadenia, je však pre posúdenie, či sú relevantné pre ochranu

39 — Stec a i. [už citovaný v poznámke pod čiarou č. 25, s. 60 (s. 76 francúzskeho znenia)].

40 — Smernica Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80), medzitým nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 24, s. 8).

41 — Z toho zjavne vychádza aj generálna advokátka Sharpston v návrhoch, ktoré predniesla 2. júla 2009 vo veci Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening (C-263/08, Zb. s. I-9967, poznámky pod čiarou č. 17, 18 a 32).

42 — Pozri správy o prvej konferencii zmluvných strán Aarhuského dohovoru, ktorá sa konala od 19. do 21. apríla 1999 v Kišineve, Moldavsko (CEP/WG.5/1999/2, č. 40) a druhej konferencii v Dubrovníku, Chorvátsko, ktorá sa konala od 3. do 5. júla 2000 (CEP/WG.5/2000/2, č. 43).

životného prostredia, bezvýznamná. Za zmienku stoja emisiie z dopravy.

91. Pokiaľ však odhliadneme od obmedzenia na zariadenia, je definícia emisií uvedená v IPKZ úplne správna. V dôsledku toho môže byť bez obmedzenia na zariadenia prevzatá na účely použitia smernice o informáciách o životnom prostredí. Článok 4 ods. 2 štvrtá veta smernice o informáciách o životnom prostredí sa teda týka informácií o priamom alebo nepriamom uvoľnovaní látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodových nebo plošných zdrojov v zariadení do ovzdušia, vody či pôdy.

92. V rámci tohto chápania zodpovedá pojem emisií napokon do značnej miery definícii použitej v článku 2 bode 8 smernice 2004/35 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd [43], ktorú vyzdvihuje Vereniging Milieudefensie. Podľa tejto smernice sa emisiami rozumie uvoľňovanie látok, prípravkov, organizmov alebo mikroorganizmov do životného prostredia ako následok ľudských činností. Táto smernica, ktorá pri vypracúvaní príručky ešte neexistovala, zodpovedá z hľadiska svojej pôsobnosti skôr smernici o informáciách o životnom prostredí než smernici IPKZ, keďže sa neobmedzuje na zariadenia.

93. Informácie o emisiách sa však ani podľa tejto smernice nevzťahujú na informácie o látkach uvoľnovaných v určitom okamihu. Ako správne poznamenáva Komisia, je spravidla každá látka v určitom okamihu svojho životného cyklu uvoľnená do životného prostredia. Ide skôr o informácie o uvoľňovaní ako takom.

94. Pokiaľ je mi známe, sú v prejednávanej veci informácie o uvoľňovaní látok ako takom dotknuté len okrajovo. Treba vychádzať z toho, že protokoly o pokusoch uvádzajú, aké množstvá prípravkov na ochranu rastlín boli využité. Relevantné sú však predovšetkým z dôvodu informácií o ich rezíduách na šalátovej zelenine. V tomto ohľade ide o konkrétne dôsledky uvoľňovania.

95. Práve také dôsledky sú spravidla dôvodom zverejňovania informácií o emisiách do životného prostredia. Verejnosť má totiž zvýšený záujem na tom, aby sa dozvedela, ako môže byť dotknutá emisiami. Pred emisiou boli účinky na človeka a životné prostredie skôr nepravdepodobné alebo prinajmenšom obmedzené na sféru majiteľa obchodného tajomstva. Uvoľnené látky sa oproti tomu

43 — Už citovaná v poznámke pod čiarou č. 25.

dostávajú do vzájomného pôsobenia s životným prostredím a možno aj s človekom. Preto príručka na vykonávanie Aarhuského dohovoru zdôrazňuje, že ochrana obchodného tajomstva má končiť tam, kde sú uvoľňované látky, na ktoré sa vzťahujú utajované informácie. Možné dôsledky pre životné prostredie nemajú byť podľa nej považovaná za obchodné tajomstvo. [44] Tieto záujmy môžu byť najmä dôvodom na to, aby ochrana obchodného tajomstva vo vzťahu k informáciám o emisiách ustúpila bez akéhokoľvek zváženia v jednotlivom prípade do pozadia. Aj článok 39 ods. 3 dohody TRIPS pripúšťa zverejnenie takých informácií, pokiaľ je to nevyhnutné na ochranu verejnosti.

96. V dôsledku toho by mali byť aj informácie o rezíduách emisií do životného prostredia považované za súčasť informácie o emisiách v zmysle Aarhuského dohovoru.

97. Tým skôr to platí pre klauzulu o emisiách v smernici o informáciách o životnom prostredí, ktorá je koncipovaná výrazne veľkorysejšie než klauzula o emisiách v Aarhuskom dohovore.

98. V článku 4 ods. 4 písm. d) dohovoru sa len stanovuje, že obchodné a priemyselné tajomstvo nemá brániť sprístupneniu informácií o emisiách, ktoré sú relevantné pre ochranu životného prostredia. Odkaz na tento význam môže byť chápaný ako obmedzenie klauzuly o emisiách. [45]

99. Oproti tomu neobsahuje článok 4 ods. 2 štvrtá veta smernice o informáciách o životnom prostredí pasáž o význame pre ochranu životného prostredia a rozširuje pôsobnosť klauzuly o emisiách na iné dôvody zachovania dôvernosti.

100. Toto rozšírenie je výsledkom kontroverzných debát v rámci legislatívneho procesu. Komisia v pôvodnom návrhu význam pre ochranu životného prostredia nepožadovala, ale vylúčila pri informáciách o emisiách len použitie obchodného alebo priemyselného tajomstva. [46] Spoločná pozícia Rady sa oproti

44 — Stec a i. [už citovaný v poznámke pod čiarou č. 23, s. 60 (s. 76 francúzskeho znenia)].

45 — Oproti tomu však Stec a i. [už citovaný v poznámke pod čiarou č. 23, s. 60 (s. 76 francúzskeho znenia)].

46 — Článok 4 ods.2 písm. d) návrhu Komisie, KOM(2000) 402 v konečnom znení., s. 25.

tomu vrátila k formulácii dohovoru.[47] Parlament oproti tomu dokonca požadoval, aby sa s informáciami o emisiách do životného prostredia nikdy nezaobchádzalo ako s dôvernými.[48] Až v rámci dohodovacieho výboru došlo k zhode na dnešnej úprave, teda k vylúčeniu použitia väčšiny dôvodov zachovania dôvernosti na informácie o emisiách do životného prostredia a vzdanie sa významu pre ochranu životného prostredia. Rozšírenie klauzuly o emisiách je preto treba pripísať vedomému rozhodnutiu zákonodarcu.

101. Z týchto dôvodov predstavujú sporné štúdie a protokoly o pokusoch informácie o emisiách do životného prostredia, ktorých sprístupnenie nemôže byť odmietnuté z dôvodu obchodného alebo priemyselného tajomstva.

D — *O tretej otázke – zvažovanie zákonodarcom*

102. Prostredníctvom tretej otázky sa chce predkladajúci súd dozvedieť, či má k zváženiu verejného záujmu na sprístupnení oproti osobitnému záujmu na odmietnutí sprístupnenia, požadovanému v článku 4 ods. 2 tretej vete smernice o informáciách o životnom prostredí, dôjsť na úrovni uplatňovania práva alebo ho možno vykonať aj na úrovni vnútroštátnej právnej úpravy.

103. Podľa tohto ustanovenia sa verejný záujem na sprístupnení oproti záujmu na odmietnutí sprístupnenia zvažuje v *každom jednotlivom prípade*.

104. Bayer zdôrazňuje, že Aarhuský dohovor nevyžaduje zvažovanie v jednotlivom prípade. V tomto zmysle vydalo vyhlásenie aj Fínsko pri prijímaní smernice, lebo zvažovanie v jednotlivom prípade vyvoláva obavy zo svojvoľného obmedzenia práva na prístup.[49]

105. Ako však uvádzajú Grécko a Komisia, nie je zlučiteľné so znením článku 4 ods. 2 smernice o informáciách o životnom prostredí nahradiť zvažovanie v jednotlivom prípade všeobecným zvažovaním vnútroštátneho zákonodarcu. Na rozdiel od vyhlásenia Fínska sa domnievajú, že v tom nespočíva nijaké obmedzenie práva na prístup oproti

47 — Spoločná pozícia z 28. januára 2002 (dokument Rady 11878/1/01 REV 1, s. 12).

48 — Pozri 21. pozmeňovací návrh Parlamentu zo 14. marca 2001 (Ú. v. ES C 343, s. 165 [172]) a 33. pozmeňovací návrh z 30. mája 2002 (dokument Rady 9445/02, s. 12).

49 — Dokument Rady 14917/02 ADD 1 REV 1 z 13. decembra 2002.

Aarhuskému dohovoru, lebo toto zvažovanie umožňuje navzdory negatívnemu dotknutiu chránených záujmov sprístupniť informácie, pokiaľ preváži verejný záujem na ich sprístupnení.

106. Podľa názoru Holandska a spoločnosti Bayer sa také zvažovanie uskutočňuje už pri použití článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín. Uznanie obchodného a priemyselného tajomstva totiž také zvažovanie predpokladá. Hranice zvažovania, ktoré boli stanovené týmto ustanovením a vnútroštátnym prebratím, slúžia právnej istote a sú preto nevyhnutné.

107. Ako však už bolo uvedené, nie je toto zvažovanie podľa článku 14 smernice o prípravkoch na ochranu rastlín pravdepodobne úplné. Nemôže preto úplne nahradiť zvažovanie podľa článku 4 ods. 2 tretej vety smernice o informáciách o životnom prostredí.

108. Podľa článku 4 ods. 2 tretej vety smernice o informáciách o životnom prostredí je teda potrebné vykonať týmto ustanovením požadované zváženie verejného záujmu na sprístupnení oproti osobitnému záujmu na odmietnutí sprístupnenia v každom jednotlivom prípade na úrovni uplatňovania práva.

V — Návrh

109. Z týchto dôvodov navrhujem Súdnemu dvoru, aby na prejudiciálne otázky odpovedal takto:

1. Pojem „informácie o životnom prostredí“ použitý v článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj informácie, ktoré sú poskytnuté v rámci vnútroštátneho konania o povoľovaní (rozširovaní povolenia) prípravku

na ochranu rastlín s ohľadom na stanovenie maximálneho množstva pesticídu obsiahnutého v potravinách alebo nápojoch, jeho zložky alebo produktu jeho rozkladu.

2. Riadne rozhodnutie podľa článku 14 smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh týkajúce sa ochrany informácií ako obchodného a priemyselného tajomstva je relevantné pre rozhodnutie o sprístupnení informácií o životnom prostredí podľa článku 4 ods. 2 písm. d) smernice 2004/3 s výhradou prípadného nového vývoja a ďalších informácií o verejnom záujme na sprístupnení týchto informácií. V prípade sporných štúdií a protokolov o pokusoch však ide o informácie o emisiách do životného prostredia, ktorých sprístupnenie nemôže byť odmietnuté z dôvodu obchodného alebo priemyselného tajomstva.

3. Podľa článku 4 ods. 2 tretej vety smernice 2004/3 je potrebné vykonať týmto ustanovením požadované zváženie verejného záujmu na sprístupnení oproti osobitnému záujmu na odmietnutí sprístupnenia v každom jednotlivom prípade na úrovni uplatňovania práva.